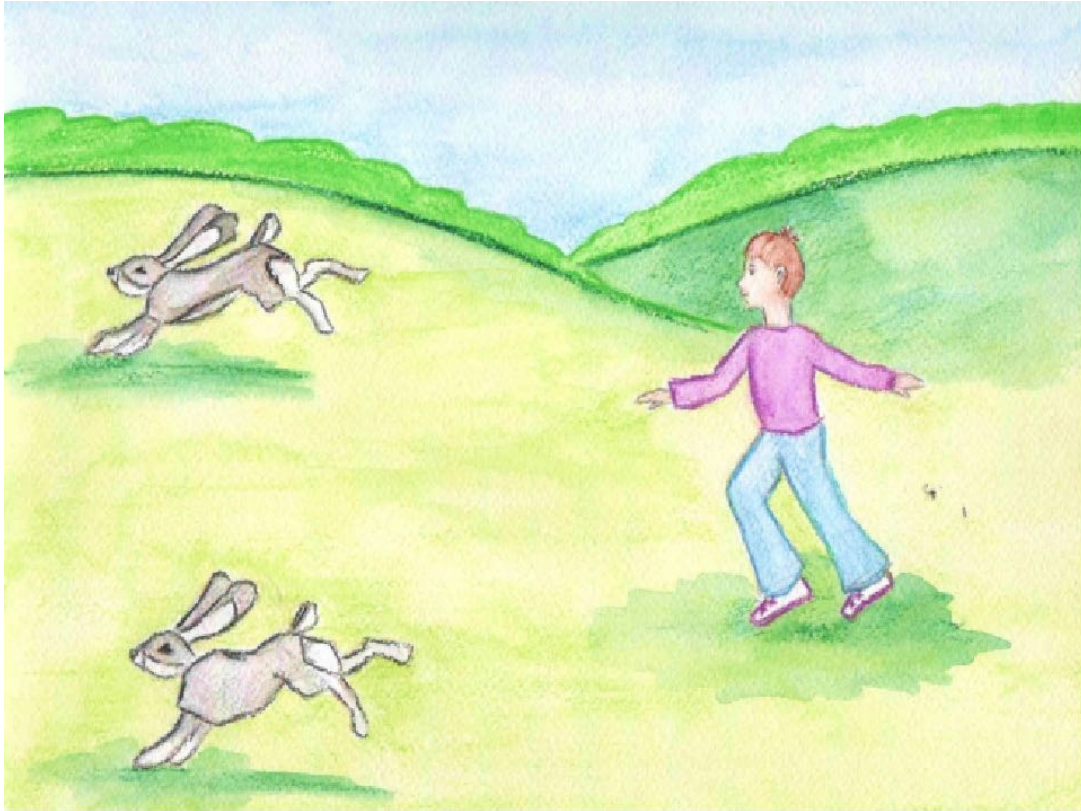

Cine aleargă după doi iepuri nu prinde niciunul

Motto: "Cine aleargă după mai mult pierde și puținul pe care-l are".
proverb armenesc

Mircea Sârbu
Aprilie 2021, Curtea de Argeș

Seria: "Proverbe și zicale populare tălmăcite"

Cuprins

Cine sunt protagoniștii proverbului?.....	3
O pildă de luat în seamă	4
Cum ne raportăm acum la proverb	5

Cine sunt protagoniștii proverbului?

Este clar faptul că dacă alergi după minimum doi iepuri ai toate șansele să nu prinzi niciunul. Dar să vedem cine sunt protagoniștii acestui proverb, la prima vedere cam dezarmant.

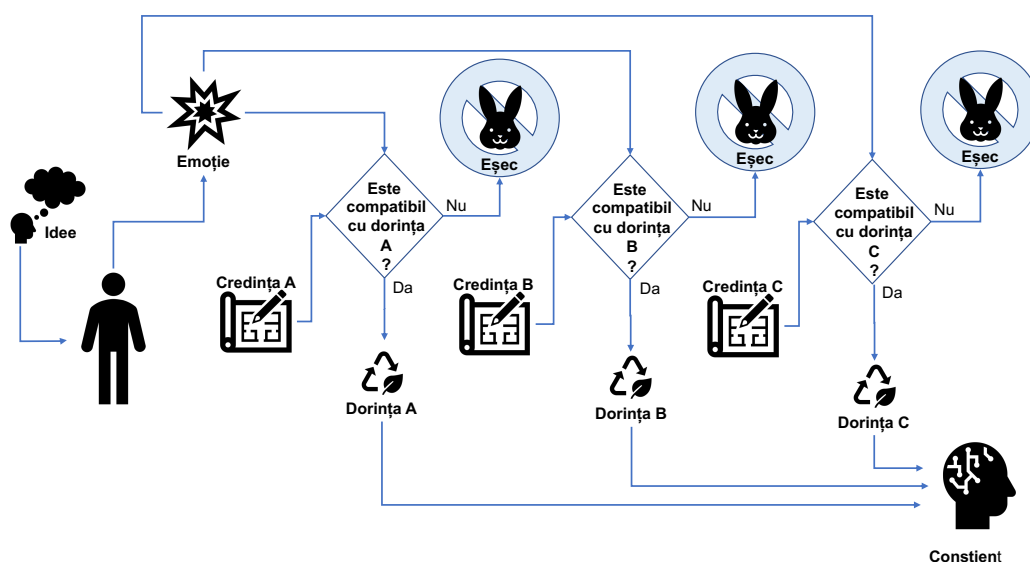
Proverbul se potrivește mai ales în prezentul nostru agitat, când încercăm să facem multe lucruri într-un timp scurt. Doar că, atunci când faci în același timp două activități, ai toate șansele de a eșua în ambele. Proverbul se aplica în aproape orice domeniu al vieții. Dacă alergi după mai multe lucruri prea mult, nu vei obține nimic în final. Mai bine încearcă să afli ce vrei cu adevărat și dedică-te în totalitate acelui țel.

Hai să analizăm cu mai multă atenție proverbul și să încercăm să citim printre rânduri. Dar pentru asta trebuie să identificăm mai întâi protagoniștii. La acțiune participă clar două entități:

- iepurii
- vânătorul, care nu știm dacă îi aleargă ca să facă din ei friptură, sau dacă vrea să îi transforme în animale de companie

Să începem cu "iepurii", aceștia sunt cei care au stârnit interesul unui personaj dornic de a intra în posesia lor din vari motive. Cine sunt aceștia?

Ei nu sunt altceva decât dorințele noastre. Bineînțeles că plecând de la o idee, se naște o emoție care generează, inevitabil, dorințe. Vă veți pune întrebarea: cum e posibil ca de la o idee să se nască mai multe dorințe?

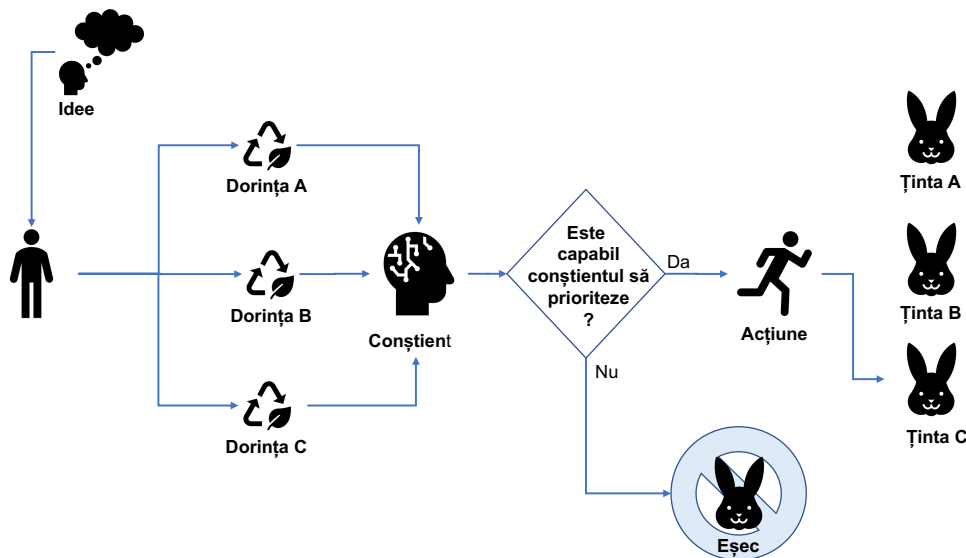

Corectă întrebare la prima vedere, dar noi uităm adesea că suntem posesorii de facto al unui arsenal de credințe care reacționează diferit la un stimul energetic, la o emoție. E ca și o vioară. Trecem același arcuș peste corzi și auzim sunete de frecvențe diferite, cu toate că e o singură vioară și un arcuș unic. Similar se întâmplă și cu ideea (emoția) care pătrunde în subconștientul nostru.

Subconștientul este multitasking, el poate procesa o cantitate imensă de informații simultan, așa că pentru el este ceva absolut normal să acceseze credințe diferite.

Subconștientul nu are nici posibilitatea de discernământ și nici cea de prioritizare a dorințelor noastre.

Acum că ne-am lămurit cu situația bieților iepurași, să vedem cine este "vânătorul" crud care vrea să îi fugărească. Ei bine, acest vânător nu este altcineva decât conștientul nostru.

Spre deosebire de subconștient, conștientul nu este multitasking, de aceea pus în fața unui "bombardament" de dorințe, el are doar două posibilități:

- prioritizează dorințele
- rejectează orice implicare

Dacă are capacitatea de a prioritiza dorințele, se concentrează pe una dintre ele ... și prinde "iepurele" respectiv. În cazul în care prioritizarea nu funcționează, "iepurii" pot zburda în voie, pericolul dispărând.

Proverbul în sine ne atrage atenția asupra faptului că în acțiunile noastre trebuie să învățăm să prioritizăm dorințele, asta bineînțeles dacă alergatul după iepuri nu e doar o formă de menținere a condiției fizice.

O pildă de luat în seamă

Poftind la o tocăniță gustoasă de iepuraș primul vânător pleacă în pădure. Își făcuse deja calculele și doi iepuri i-ar fi fost suficienți pentru mâncare așa că se apucă să îi alerge.

După o oră de chin în care se tot agitase când într-o parte, când într-alta, într-o tentativă inutilă de a captura eluzivii iepurași, vânătorul își reaminti că cine aleargă după doi iepuri, nu va prinde nici unul. Drept urmare, își schimbă strategia și continuă să alerge un singur iepuraș pe care îl prinde cu succes.

La nevoie ajungea și unul pentru o tocăniță, una mai de dietă, căci oricum vroia să mai slăbească. Plecă spre casă satisfăcut. Până la urmă, cine aleargă după doi iepuri poate prinde unul, dacă e înțelept și își adaptează strategia.

Un al doilea vânător, cu poftă similară, porni și el după iepurași. Tot doi voia să prindă, tot tocăniță și tot ca primul vânător irosi mai bine de o oră încercând să îi prindă. Și el își reaminti de vechiul proverb dar de aici se sfârșesc similitudinile.

Cel de-al doilea vânător era de două ori mai pofticios și de două ori mai înțelept. Se gândi și el la același lucru și încetă temporar să alerge ambii iepuri simultan, iar după ce îl prinse pe primul, continuă să îl vâneze și pe cel de-al doilea.

Cu doi iepuri în desagă plecă și el satisfăcut spre casă. Cine aleargă după doi iepuri chiar îi poate prinde pe ambii dacă știe cum să procedeze!

A existat și un al treilea vânător. Și el alerga după iepuri dar nu pentru tocană. Își câștiga traiul vânzând iepurași în piață. Uneori cumpărau de la el copilași care vroiau un animaluț de companie, alteori alți vânzători care "voiau câte doi iepuri". De fiecare dată când pleca la muncă prindea câteva zeci de urechiați. Nu auzise de nici un proverb și nici nu ar fi avut motiv. Ce să facă cu doar doi iepuri...?

De fapt tâlcul pildei e lesne de înțeles, scopul pentru care "alergi" după iepuri poate fi cheia succesului.

Cum ne raportăm acum la proverb

Se spune că cine fuge după doi iepuri nu prinde nici unul. Asta într-o lume normală, în "vechile timpuri", când lucrurile erau așezate și clare: pe atunci trebuia să ai un scop, o strategie, și să fii perseverent pe drumul ales.

Astăzi, dacă vrei, să zicem, un job bun, ce trebuie să faci? Zicala ar însemna că trebuie doar să trimiți CV-uri. Sau, doar să crești rețeaua de prieteni. Sau, doar să te implicii în voluntariat. E limpede că dacă pornești doar pe una din piste, ratezi foarte multe oportunități.

La fel e și în foarte multe sectoare ale vieții. Dacă vrei să-ți schimbi viața în "mai bine", zicala cu iepurii ar însemna: începe prin a face sport, sau prin a face un curs în plus, dar ține-te de alegerea ta. Da, așa ar fi dacă lucrurile s-ar derula încă în "lumea veche", foarte stabilă și rigidă, dar astăzi lucrurile sunt interconectate: fiecare pas pe o pistă poate însemna încă o sută de pași pe o a doua pistă.

Fiecare pas pe o altă pistă poate însemna o nouă ocazie de a găsi o scurtătură. Dacă fugi după mai mulți iepuri, în scurt timp fiecare pistă ajunge să fie paralelă cu cealaltă, așa că poți să sari oricând de pe o pistă pe alta.

De exemplu, poate că îți cauți o relație: găsești persoana care ți s-ar potrivi la un curs de formare, dar e timidă, totuși, întors acasă, te uiți pe blogul tău, (al doilea "iepure" pe care l-ai prins în vizor), și prinzi curaj, cine știe, poate că urmează relația

vieții tale. Iar dacă nu deschideai și pista "Blog", sau "Facebook", poate că ratai relația vieții tale. Sau poate că aceeași persoană timidă care te-a observat dar nu are încă destul curaj sau motivație ca să înceapă o discuție cu tine, are o prietenă care te-a cunoscut la un ONG și te-a apreciat: mărturia ei contează și înclină lucrurile în favoarea ta.

Altfel spus, decât să îți imaginezi că fugi după iepuri (imaginea clasică), mai bine îți imaginezi că stai într-o intersecție, cu sacul gol în mână, și aștepti să treacă iepurii și să-ți pice în sac. Cu cât mergi în mai multe locuri, în mai multe intersecții, cu atât ai mai multe șanse să întâlnești mai mulți iepuri.

Mai mult, zicala ar trebui inversată: noi suntem "iepurii", noi suntem mereu destinația drumului, și avem două opțiuni: putem sta pe loc, din frică, sau putem începe să sărim în toate direcțiile.

Faptul că alergăm în toate părțile poate fi semnul că nu știm bine ce vrem de la viață, dar de fapt cei care fac asta aleargă din disperare.

Sau, aceeași metodă poate fi o strategie clar aleasă. Să găsești un job bun sau să găsești o relație pe măsura ta – sunt lucruri mult prea importante pentru a îți permite să nu lupți pe toate fronturile și flancurile posibile, cu toate mijloacele pe care le ai la îndemână. Mai ales că lucrurile mari, importante, care țin de profesie sau de iubire, nu se obțin la comandă, oricât de ambițios ai fi într-o singură direcție. Se obțin cel mai des printr-un concurs de împrejurări (moment oportun) în care treaba ta a fost să arunci totul în luptă, iar faptul că alergi după toți iepurii deodată îți permite să construiești, din nimic, momentul oportun pentru tine. Să îl faci să vină în viața ta.

Pe măsură ce fugim după toți iepurii, pașii noștri vor face, în timp, un desen mai frumos decât un drum drept, iar la final vom putea spune "viața mea a devenit frumoasă", sau "a devenit deosebit de interesantă". Ne-am băgat nasul în foarte multe locuri și în timp am devenit avizați, liniștiți și fericiți cu lumea asta, așa nebună cum e ea.

Sunt păreri diferite, unele pro, altele contra proverbului cu "iepurii" alergați, important este să alegem strategia cea mai potrivită atunci când ne dorim ceva.

Nu îmi rămâne decât să vă urez succes.